

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: Man skulde synes ...

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: 1920

Emne:Partiprogram, partiprogrammer, program

Opstilling: DA-småtryk. Politik 4

Relateret:

Relateret:

Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

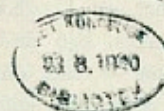
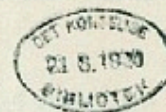
[Man skulde synes ...](#) 3

[Man skulde synes ...](#) 4

[Man skulde synes ...](#) 5

[Man skulde synes ...](#) 6

København, den 21. April 1920.

**Vejen til den socialistiske Stat
gaar over Mellemstandens Lig.**

(Soc. Dem.)

Man skulde synes, at enhver, der har læst ovenstaaende udfordrende Bemærkning, fra samme Øjeblik maatte være klar over, hvor nødvendigt det er, at vi, der hører til Handel og Haandværk og altsaa udgør Mellemstandens store Flertal, at vi fast og urokkeligt slutter os sammen. Men mange, der har læst eller hørt Udtalelser som ovenstaaende, har vel slaact dem hen som værende uden reel Betydning, som hørende til den Slags politiske Floskler, der saa let glider med i en hidsig Agitation.

Hvis man imidlertid har gjort sig den Ulejlighed at følge lidt med paa den senere Tids sociale Lovgivningsomraade, saa ved man, at ovenstaaende Ord er ramme Alvor. Saa-danne Love som den saakaldte „Trustlov“ og Handelsavanceloven tager jo direkte Sigte paa at binde og tilintetgøre al selvstændig Virksomhed, og bag disse Love staar som et truende Fremtidsperspektiv de socialdemokratiske Socialiseringsforslag.

Fagforeningstyraniet med dets Strikevirvar, der har sat sin hidtil smukkeste Blomst i Generalstriketruslen, viser jo tydeligt nok, at det, man ønsker, er at gøre det hele til en graa Masse, og enhver, der ved Flid og Dygtighed eller af slet og ret Selvstændighedstrang ønsker at hævde sig som selvstændigt Individ, skal ubarmhjertigt slaas ned.

Den socialdemokratiske **Frihed**, der har gjort Generalstriken til sit Symbol, har udviklet sig til, at man i gunstigste Tilfælde kan faa Frihed til at vælge imellem blind Underkastelse overfor det socialdemokratiske Tvangsstyre eller Udslettelse af Samfundet.

Valget den 26. April 1920 vil forhaabentlig vise, at der inden for det danske Folk er et absolut Flertal, der ikke ønsker, at Samfundet skal regeres af Fagforeningerne.

Den enkelte inden for dette Flertal er selvfølgelig ikke i Tvivl om, at der paa Valgdagen skal stemmes **imod** Generalstrikepartierne, men dette udelukker ikke, at der kan herske nogen Tvivl med Hensyn til, hvilket af de borgerlige Partier man skal give sin Stemme.

For enhver Erhvervsdrivende, det være sig inden for Handel, Haandværk eller

Industri, burde denne Tvivl hurtigt være overvundet, thi **alle**, der henregner sig til ovennævnte Kategorier, hører naturligt hjemme i

Erhvervspartiet —

deres **eget** Parti.

Vi har set Landbostanden slutte sig sammen i Partiet Venstre, og vi har set Arbejderne saa at sige enstemmigt fylke sig om Socialdemokratiet. Vi har yderligere set disse to Partier — eller om man hellere vil disse to Klasser udpege Folk af deres egen Midte for at sætte dem ind paa Rigsdagen, idet man inden for disses Partier har haft fuld og rigtig Forstaaelse af, at man kun ved at vælge Folk af sin egen Kreds — Folk, der selv har Skoen paa og ved, hvor den trykker — kan faa sine Interesser varetaget paa betryggende Vis.

Men desværre har man ikke hidtil set de Erhvervsdrivende staa samlet paa en tilsvarende Maade, men man har tvertimod set dem spredte som Avner for Vinden afgivende deres Stemmer efter ganske tilfældige Skillelinier — et Forhold, der ikke vedblivende bør være til Stede, og navnlig ikke nu hvor man fra radikal-socialistisk Side truer med under en mer eller mindre valen Modstand fra de andre Partiers Side at gennemføre saadanne Lovc, at alt selvstændigt Erhverv gaar sin Undergang i Møde.

Maaske vil mange af de Erhvervsdrivende, der hidtil har afgivet deres Stemme paa de borgerlige Partier, sige, at alt dette kan være meget godt, og at de i og for sig ogsaa er villige til at slutte sig til Erhvervspartiet, blot mener de, at det under Hensyn til Stemmespild, Splittelse o. s. v. er for farligt at gøre det netop nu. **Dette er imidlertid en fuldstændig Fejltagelse**, thi den nye Valglov, hvis Mekanik er saa indviklet, at det er et helt Studium at sætte sig ind i den, har den uomtvistelige Fordel, at ethvert Parti nøjagtigt faar det Antal Mandater, som dets samlede Stemmetal for **hele** Landet berettiger det til.

Spørgsmaalet illustreres bedst ved et Taleksempel, hvortil det ligger nær at benytte Resultaterne fra Valget i 1918. Idet vi altsaa gaar ud fra, at den Valglov, under hvilken vi gaar til Valg nu, havde været gyldig i 1918, vilde vi være kommet til følgende Beregning, idet der den Gang blev afgivet paa

Socialdemokratiet.....	262,796 St.
Radikale	191,537 „
Konservative.....	167,865 „
Venstre	271,879 „
Erhvervspartiet	11,934 „
Nye Højre.....	4,764 „
Ialt...	910,755 St.

Der regnes da simpelthen saaledes: 910,775 St. giver 140 Folketingspladser, hvad giver saa Socialdemokratiets 262,796 St.? Og Resultatet bliver da 40,39, altsaa 40 39/100

Man skulde synes ...

Folketingsmænd. For de andre Partier regnes paa samme Maade, og for samtlige de 6 Partier bliver Tallene da:

Socialdemokratiet.....	40,39	St.
Radikale	29,44	„
Konservative.....	25,80	„
Venstre	41,79	„
Erhvervspartiet.....	1,83	„
Nye Højre.....	0,73	„

Lægger man nu de **hele** Tal for disse 6 Partier sammen, faar man, som det vil ses, 136 Folketingsmænd, men der skal ialt være 140. Saa maa der gives de Partier, som har de 4 største Brøker tilovers, hver et Mandat mere. Altsaa vil Erhvervspartiet faa 1 Mand mere for sine 83/100, de Konservative 1 for deres 80/100, Venstre 1 for sine 79/100 og det nye Højre 1 for sine 73/100. Men Socialdemokraterne vil intet faa for deres 39/100 og de Radikale intet for deres 44/100.

Hermed turde der være ført et fulgyldigt Bevis for, at der ikke mere kan være Tale om Stemmespild, og følgelig kan enhver Erhvervsmand med god Samvittighed ikke alene selv afgive sin Stemme for Erhvervspartiet, men han kan, og han bør i sin Kreds virke for at saa mange som muligt — Mænd som Kvinder — gør det samme.

Lige saa naturligt det er, at man fagligt slutter sig til sit Fags Organisation, lige saa rimeligt er det, at man politisk slutter sig til sin Stands politiske Parti — **Erhvervspartiet**.

Erhvervspartiets Kandidatlistes er som følger:

Østre Storkreds.

6. Kreds: Oldermænd, Tømrermester, cand. polyt. *Kayser*.
10. „ *P. A. Petersen*, Næstformand i Københavns Manufakturhandlerforening og Dansk Textil-Union.
4. „ Oldermænd, Bødkermester *Carl Petersen*.
12. „ Købmand *Georg Hansen*, Medlem af Urtekræmmerforeningens Bestyrelse og Formand for Frederiksberg Detailhandlerforening.
11. „ Oldermænd, Glarmester *Olaf C. Madsen*.
15. „ Hørkræmmer, Købmand *A. M. Petersen*, Formand for Østerbros Kulhandlerforening.

Vestre Storkreds.

13. Kreds: *J. G. Schjær*, Formand for de samv. Købmandsforeninger i Danmark og Detailhandlersocietetet.
1. „ Oldermænd, Murermester *Andr. Wildt*.
Frederiksbergs 1. Kreds: Frugthandler *Hamborg*, Kasserer i Vildt-, Frugt- og Grønthandlerforeningen.
„ 2. „ *Nicolaj Sand*, Fmd. for Frederiksberg Manufakturhandlerforening.
„ 3. „ Oldermænd, Bagermester *Rasmussen*.
Københavns 14. „ *Thomasen*, Oldermænd for Stolemagerlauget.

Søndre Storkreds.

7. Kreds: Folketingsmand *Laur. Jensen.*
3. „ *Henrik D. Petersen*, Formand for Københavns Vognmandsforening.
8. „ *P. Larsen*, Formand for Mejeriforeningen.
5. „ *Peder Pedersen*, Næstformand i Haandværkerforeningen.
2. „ *Johan Olsen*, Formand for Københavns Slagtermesterforening.
9. „ Hoffotograf *Elfelt*, Medlem af Haandværkerforeningens Bestyrelse.

K. V. Koch

Formand for Dansk Litografisk Principalforening.

Chr. Johan Møller

Formand for Reproduktionsanstaltens Principalforening.

E. Levison

Formand for Københavns Bogtrykkerforening.

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk